

Після крейцерової сонати

Еллан-Блакитний Василь

“Покласти б голову в коліна...
Відчути б руку на чолі...”
Сентиментальність!
Хай загине
І пам’ять ніжних на землі.
Нам треба нервів, наче з дроту,
Бажань, як залізобетон
Нам треба буряного льоту, —
Грими ж, фанфар мідяний тон!
Десь там самотня віоліна
Тужливо журиться у млі...
Не зупиняться! Хай загине!
Йдемо! Під марші. По землі.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/ellan_blakytnyi_vasyl/pislia_kreitserovoi_sonaty